

[Guldberg.]

stærkt medvirkende til inflatoriske virkninger fra dette område, at man ikke har hold på og ikke har en ensartet og kontant vurdering som grundlag for belåningen, så det vil vi da gerne være med til at snakke om.

Til sidst kun den bemærkning, at jeg forstår forslaget sådan, at man overvejer at afskaffe den form for særlig indkomstskat, som lejeværdien af egen bolig jo i realiteten er. Den vil man ligesom afvikle. Det er jo en slags løbende særlig indkomstskat, som man er inde på at ville bytte om med en anden form for særlig indkomstskat, der ligner den, man har for andre statusforøgelses, men dog med den meget afgørende forskel, at man, om jeg så må sige, vil lade genanskaffelsen opsume det, sådan at det ikke bliver en egentlig ekspropriation. Jeg finder det vanskeligt at forstå, hvordan man kan få disse ting til at fungere, men jeg vil gerne sige, at hvad angår det, at man vil søge at komme af med specialregler for bolig — hvis det er det, man vil — og både gøre det på finansieringssiden, på kapital siden, på skat siden og på rentesiden, kan vi følges ad et stykke ad vejen; jeg ved godt, at senere skilles vi temmelig stærkt, sådan som jeg har gjort opmærksom på her, nemlig når vi skal til at udforme det. Men den betragtning om ligestilling er dog i hvert tilfælde altid noget, og vi vil godt være med til at fortsætte de drøftelser, vi har inden for boligområdet om disse ting; jeg kan ikke forestille mig, at det er en sag, der kan behandles på anden måde end i en større sammenhæng.

Dahlgaard: Forslaget til folketingsbeslutning tager sigte på at begrænse mulighederne for at optage lån i fast ejendom til anvendelse til løbende forbrug. Det går også ud på at begrænse den tilskyndelse til at optage private lån, der kan ligge i, at renterne af sådanne lån er fradragsberettigede i den skattepligtige indkomst.

Den gode hovedtanke bag forslaget er med andre ord at bremse et forbrug, der ikke er baseret på produktion. Det er en hovedbetragtning, der nok burde udstrækkes også til andre områder, f. eks. sådanne løn- og indkomststigninger, der ikke har øget produktionsindsats som baggrund; de er jo også en inflationskilde, og en inflationskilde, der både er alvorlig og aktuel. Jeg ved ikke,

om det er at gå for vidt at udtale håbet om, at socialistisk folkeparti i en senere udgave af sit antiinflationsprogram vil tage alvorligt fat også på dette problem, som jo vil føre direkte ind i problemerne omkring indkomstpolitikken.

Man kan få den fornemmelse, at forslagsstillerne anser ethvert forbrug, der er baseret på lån, som en ufattelig luksus. Det er nok en opfattelse, der er forkert. Det er vel tværtimod sådan, at de allerfleste mennesker i visse perioder af deres liv kommer i situationer, hvor de midlertidigt må opretholde deres daglige tilværelse ved hjælp af lån.

Den største gruppe, jeg kan se berøres af forslaget, er nok de uddannelsessøgende, der i øjeblikket låner over $\frac{3}{4}$ milliard kr. om året for at kunne finansiere deres private forbrug i uddannelsesårene. De fleste af de uddannelsessøgende har ved afslutningen af deres uddannelse en ikke helt ringe gæld, og hvis jeg forstår forslaget ret, skal sådan gæld og de renter, der skal betales af den, ikke fremtidig — ved nystiftet sådan gæld — være fradragsberettiget i indkomsterne for de pågældende. Jeg er ikke sikker på, at det er nogen helt god idé.

Forslagets punkt 1 b drejer sig jo om ejerboligerne. De problemer, som vedrører ejerboligerens forhold, kan i princippet gribes an på to måder. Man kan enten interessere sig for fastsættelsen af lejeværdien af egen bolig, eller man kan interessere sig for at ophæve eller begrænse fradragsretten for renter af gæld i parcelhus.

Det radikale venstre er åben over for begge muligheder, og vi går ud fra, at drøftelserne om den kommende boligpolitik bl. a. vil komme til at dreje sig om, hvilken af de to veje man skal gå. Jeg har indtryk af, at man hidtil fra regeringens side ikke har været særlig varm på den tankegang, som forslaget her er inde på, men vi kan måske få at høre i dag, om finansministeren er ved at komme ind på en ændret vurdering.

Jeg skal for mit vedkommende ikke nægte, at jeg personlig er skeptisk med hensyn til de praktiske muligheder — jeg siger praktiske muligheder — for at sondre mellem privat og forretningsmæssig gæld. Forslagsstillerne siger optimistisk, at der uden vanskelighed kan opstilles et sæt af prakti-